

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเจตคติ และค่านิยมต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ศึกษาการรับรู้ลักษณะเครือข่ายสังคมแห่งการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ศึกษาการจัดการความรู้ในท้องถิ่น และสังเคราะห์รูปแบบสังคมแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา คือ ประชาชนในท้องถิ่นของตำบลเหล่ากลาง อำเภอเมืองชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น และตำบลโนนทัน อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 67 คน โดยมีผู้ให้ข้อมูล 6 กลุ่ม ได้แก่ สมาชิก อบต. กลุ่มสตรี พระภิกษุ เกษตรกร ปราชญ์ชาวบ้าน และกำนันและผู้ใหญ่บ้าน เครื่องมือวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ประชาชนในท้องถิ่นมีเจตคติและค่านิยมต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตอยู่ในระดับมาก
  - 2) ประชาชนในท้องถิ่นมีการรับรู้ที่ ท้องถิ่นของตนมีลักษณะเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และการพัฒนาเครือข่ายสังคมแห่งการเรียนรู้ในระดับน้อย ในท้องถิ่นมีแหล่งเรียนรู้หลากหลายครบทุกประเภท แต่มีการใช้อยู่ในระดับน้อย ผู้ที่ใช้แหล่งเรียนรู้นั้น คือ ผู้นำชุมชน ครู และภูมิปัญญาชาวบ้าน
  - 3) การจัดการความรู้ในท้องถิ่น มีการแสวงหาความรู้โดยวิธีศึกษาดูงาน และได้รับการฝึกอบรม ถ่ายทอดความรู้โดยการบอกกล่าว และสาธิต วิธีการเก็บรักษาและจดจำความรู้โดยวิธีจดจำผ่านตัวบุคคลสูงที่สุด
  - 4) รูปแบบสังคมแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น มี 6 องค์ประกอบ คือ การรวมกลุ่ม การกำหนดโครงสร้างบริหารจัดการ การได้มาและการพัฒนาความรู้ การดำเนินการ การบันทึกเก็บรักษาถ่ายทอดความรู้ และหน่วยสนับสนุน
- ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ จุดอ่อนของรูปแบบสังคมแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น คือ การบันทึกถ่ายทอดความรู้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีส่วนในการสนับสนุน เพื่อลดจุดอ่อนดังกล่าว

The purposes of the present research were to study local people's attitude and value towards life-long learning, people's awareness of the characteristics of local learning- society network, local knowledge management, and to synthesize a local learning-society model of the Northeast. The target groups consisted of 67 local people in Lao Glang Sub- district, in Kong Chai District, Galasindh Province, Nawa Sub-district, Puwiang District, Khon Kaen Province, and Noen Tan Sub-district, Muang District, Nongbua Lampu Province. There are 6 informant group; Sub-district Administrative Organization members, housewives, monks , farmers, local wise Persons and community leaders. The interview form was used for collecting data. The collected data were analyzed by means of arithmetic mean, percentage and a content analysis.

The findings show that :

1. The local people showed a "high" level of attitude and value towards life-long learning;
2. The local people showed a "low" level of awareness about the characteristics of learning society in their own community and the development of learning society network. Their communities are endowed with various learning resources but have been used at a "low" level of usage. Those who use the resources more frequently included community leaders, teachers and local wise persons;
3. Regarding local knowledge management, it was found that the local people search for knowledge by means of study-tours and participating in workshop activities. Knowledge transfer was done by means of oral narration and demonstration. Their was a "highest" level of practice of storing and recording knowledge in individual persons;
4. The local learning-society model consists of 6 composite parts, i.e. forming a group, prescription of the structure of administration and management, the acquisition of knowledge and its development, recording and storing knowledge for future transmission, and supporting unit.

It was observed by the researcher that the weakness of local learning society model lies with the recording of knowledge acquired for future transmission. Therefore the relevant authorities should offer support to help strengthen the weakness.